

ВЪСТНИКЪ

ДОБРУДЖА

ИЗЛАЗА ПОНЕДЕЛНИКЪ, СРЪДА

ЕДИНЪ БРОЙ
10 СТ.ЕДИНЪ БРОЙ
10 СТ.Абонаментъ за България: 7 лв. вноска; за чужбина: 14 лв. — Обявление:
До излизането на в-къ „Добруджа“ — Бабадагъ, Рж.— Всичко що се отнася до в-ка се адресува:
се връщатъ назадъ.

Дни на спомени. — Неоправдана надменностъ. — Воени новини. 10,000 руски плънници. — Кюстенджанското пристанище. — Изъ миналото на Добруджа. — Новосвободенитъ земи въ гръцко-българския черковенъ въпросъ. — Миѣнието на единъ ромънинъ за Ромъния.

Дни на спомени.

Слѣдъ Тутраканъ — Добричъ и Аптж-атъ — Мусубей, българскиятъ колосъ се испрѣчи на третата отбранителна неприятелска линия Расово — Кубадинъ — Тузла. Духътъ на българския войникъ продължаваше да бѣде все тъй високъ, както въ първитъ дни отъ почването на епичната борба. Стихийната вълна буйно влохотеше и нѣмаше съмнѣние, че борбата ще се разрази и тоя пътъ въ наша полза. Въоръжения народъ поддържанъ отъ своитъ мощни стѣни стоеше здраво на своитъ позиции и чакаше новъ знакъ, за да помѣте врага отъ третитъ му позиции, за приготвянето на които той усилено работи години подъ редъ. Тукъ неприятеля поддържанъ отъ руски войникъ, който неможеше да скъпаве плѣтитъ, въ името на които е призовавъ да се бори по тия чужди за него плодни стени, трѣбваше да бѣде сразенъ за прѣвъ пътъ на една земя, която скѣпва плѣти 39 години. Българскиятъ войникъ се готвеше да протѣгне ръка на своя братъ, който бѣ тѣканъ и гоненъ отъ единъ народенъ врагъ, не познаващъ ни законъ, ни вѣра. Тоя врагъ трѣбваше да бѣде помѣтенъ отъ тия сѣжни наизъ поля, по начинъ што да не може втори пътъ да ги скверни. Дѣлото бѣ благословено и зарята на свободата за срѣдния Добруджа вече изгрѣваше на хоризонта. Частъ за отиди у измѣненитъ души на населението отъ тия краища бѣ ударилъ.

Днитъ на новитъ борби настѣпиха; есенния хладъ даваше вече своя тѣжестъ отпечатъкъ. Българскиятъ войникъ се дигна наново и съ свито сърдце се хвърли напредъ, защото . . . , защото Кубадинъ бѣ станалъ отъ дѣт години легендаренъ. Прѣдъ неизвѣстността настѣпваха моменти на трепвания. А славата на кубадинскитъ укрѣпления се носеше още ярѣди обявяването на войната отъ уста въ уста. Подетия обаче вихренъ полѣтъ отъ Тутраканъ — Добричъ не трѣбваше да бѣде спрѣнъ отъ неприятеля, мощта на родната ни армия не можа да бѣде сломена. И едно слѣдъ друго падаха въ нашитъ ръцѣ важни центрове, сѣжнитъ на градове — на 22 октомври Кюстенджа, на 23 Меджидие, а на 25 Черна-вода. Съпротивата на неприятеля бѣ сломена и той бѣ отхвърленъ вече къмъ устиата на легендарния тихъ-бѣлъ Дунавъ.

Цѣла една година ни раздѣля отъ тия дати на славни епични борби. Октомври за Кюстенджанци, Меджидиенци и Черна-водци ще бѣде мѣсецъ на национални празненства, отъ шумътъ на които духътъ на римския поетъ Овидиусъ, историческата слава на която официална Ромъния безъ свѣнъ се опита, по признатъ намокъ, да открадне, ще бѣде буденъ въкове, за да вѣнчава въ нови поетични стихове, акордирани отъ чувствата на измѣненни доверенъ робъ, разразилитъ се по тия родни краища епични борби. И каква подигравка на сѣдбата! Авторътъ на les Amours, les Héroïdes, l'Ibus и Ex Ponto проживѣ днитъ на своето изгнание подъ мѣченията на своята безпрѣдѣлна любовъ за изгубената си родина — древния Римъ, въ сѣжния тоя край, който, отхвърнатъ отъ своето естествено отечество България, живѣ цѣли 39 години съ копнежитъ на Овидиуса.

И когато днесъ, утрѣ и други денъ камбания зовъ ще слива своитъ хармонични звуци съ омайнитъ пѣсни на полскитъ птички, сърдцето на измѣ-

ченя добруджанецъ ще се свие наново, защото изпъненето на неговитъ надежди още продължава неоправдано да се отлага, защото неговитъ копнежи за пълно единение съ общото отечество и за родно управление още не сж добили реаленъ изразъ.

П. Тодоровъ.

Неоправдана надменностъ.

Въ чуждия печатъ едно слѣдъ друго четемъ миѣния по въпроса за мира, изхождащи изъ съглашенскитъ кръгове. Напосаждатъ се забѣлѣзва единъ пълненъ обратъ въ мислитъ и неволно се запитваме, дали прожитѣното цѣли 3 години на е единъ магически сънъ. Онова, което четемъ изъ неприятелски печатъ неволно ни навежда на мисълта, че ние, подъ влиянието на прѣщата изъ хипнотизатора, се връщаме въ днитъ при обявяването общоевропейската война.

По всичко явствува, че не мошата на съглашенството, а неговата неоправдана надменностъ сж неслучайни. Слѣдъ неспрѣстаниитъ тригодишни епичности побѣди на съюза по всички бройни фронтове, ние пакъ почваме да чуваме старата нѣсенъ на по-новъ гласъ.

Като видѣха, че е невъзможно сломяването на германската мошъ, нашитъ врагове приобѣгватъ до новъ софизмъ, червенитъ пикчи въ който асполичатъ. Днесъ се отхѣла германскиятъ народъ отъ правителството и Кайзера. Какъвъ парадоксъ? Нима не е въоръжения германски народъ, който е изпѣчилъ своитъ жѣлѣзни гърди по браннитъ поля и съ своя животъ отстоява на ударитъ на своитъ неприятел, панасия въ името на единъ цѣли, които той схваща не тъй, както ги разбира съглашенскитъ кръгове? За него едно е нивно, че въпросътъ е за мошата на неговото отечество, която е неговата сила и животъ. И той е правъ, защото ние виждаме, какъ въродавния френски вѣстникъ „Танъ“ наново оживѣва забравенитъ задачи за економическа изолация на Германия слѣдъ мира.

Още незагнѣхналъ въ ушитъ ни подетия съ шумъ споръ противъ насилственитъ анекси, за гарантиране свободното проявление на малкитъ народи, за разоржаването и международния арбитражъ, френскитъ националисти и официалния печатъ, въ хармония съ дневнитъ ръководители на сѣдбинитъ на републиката, се повръщатъ на първия позивъ — Елазъ. Лотарингия или война до край. Тоя шумъ и други симптоми каратъ да се утвърди по-здраво у насъ вѣрата, че днесъ войната се продължава само по цѣнията на Франция и Англия, като първата се бори противъ политическата смъртъ на своитъ вдованици за свѣтовния пожаръ, а втората — противъ свободата на моретата. Тая постановка на въпроса не значи нищо друго, освѣнъ ново опожаряване на протегнатия мостъ на споразумѣнието между враждующитъ народи. Германия, готова да създаде единъ политически режимъ въ Елазъ и Лотарингия, еднакавъ съ тоя въ федерираниитъ държави, не може окончателно да се раздѣли съ тия области, върху които има законни права отъ далечното и недавшно минало и които здраво държи въ своитъ жѣлѣзни рацѣ. Излизанитъ не допринасятъ, а връждатъ на дѣлото за мира.

Досежко балканската проблема, ние неуклонно постоимъ на нашитъ схващания така, както и въ първия денъ на войната, крѣпени все тъй здраво отъ вѣрата, че каузата ни е добръ обоснована и неборима. Още съ обявяване на войната въ 1915—1916 год. ние високо заявихме, че наново изваждаме скрития си прѣди 2 години боевъ ножъ не въ името на нѣкакви завоевателни стрѣмежи, а за освобождението на своитъ сънародници въ Македония, Поморавия и Добруджа и не за грабежи въоръжениятъ български народъ се дига като една душа, а за обединението на измѣжаното си отъ въкове отечество. И въ туй отношение ние гледаме на въпроса за анексиитъ като на единъ празенъ споръ по отношение на нашитъ прѣтѣнции. Тия послѣднитъ памиратъ законно обосноваване въ прокламирани принципъ за свободата на малкитъ народи.

Погрѣшно е да се смѣта, че въпросътъ за освобождението на Добруджа е новъ; той датира отъ първитъ дни на отхвъртането ѝ отъ България. Както и вчера, така и днесъ, нѣма дѣт миѣния, че войната съ Ромъния бѣ една отъ най-популярнитъ между народа, защото цѣлеше едно дѣло, дълбоко вкоренено въ душата на всѣки българинъ. Излишно е да казваме, че народитъ днесъ не се биятъ за амбиции и отъ любовъ къмъ жѣне жърви, а въ името на единъ концептирани цѣли.

Да не се признаватъ легитимитъ права на България и нейнитъ съюзници, които не веднѣжъ вече сж изнасяли, това значи да се отлага денѣтъ на очаквания отъ измѣченитъ народи миръ. Стѣжътъ прѣдѣзва положението и съ стовицѣтъ носи тѣжестта на жертвитъ, които трѣбва да даде. Нашитъ цѣли сж нашата сила и тѣ сж дълбоко срастнали въ сърдцата на нашитъ народи. До колко това е така и въ нашитъ врагове, свѣдочатъ революционнитъ движѣния вчера въ Русия, а днесъ въ Италия. Нивно е, че не Съюзътъ, а Съглашенството ще изнемогне по-скоро, защото ясно се прозира банкрута на неговата кауза. И когато нашитъ врагове съзнаватъ, че се вържатъ въ чуждата колесница на Англия и поддържатъ химеритъ на ексцентричнитъ военномѣстѣ отъ Франция, зарята ще опонѣсти денѣтъ на свѣтовния дълготраенъ миръ. А признацитъ говорятъ, че тоя денъ иде вресчещо съ близки стѣпки.

Воени новини.

Македонски фронтъ. 18.X. На нѣколко мѣста на фронта по-оживена огнева дѣйностъ. Въ долината на р. Струма прѣвъ нощта бѣха прогонени съ огъня нѣколко усиленни неприятелски взводове. Разрушенитъ отъ англичанитъ села въ низината на р. Струма, които неприятеля опразни прѣвъ пролѣтъта, останаха незаети отъ нашитъ войски, поради неудобството имъ за отбрана. Въ последнитъ дни, неприятеля наново зае частъ отъ тѣзи развалини, които сж безъ значение за защитата на нашитъ позиции. Въ долината на Вардара аеропланна дѣйностъ. Една германска аеропланна ескадра обстрѣля успѣшно неприятелскитъ резерви въ завоя на р. Черна.

19.X. Западно отъ Охридското озеро, една неприятелска атака прѣдприета съ нѣколко роти слѣдъ продължителна артилерийска подготовка, бѣше отбита съ огъня. По Червената стена, западно отъ Витоля и въ завоя на Черна усиленъ артилерийски огънь. Нѣколко неприятелски разузнавателни групи, които слѣдъ огнена подготовка се опитаха да настѣпятъ къмъ нашитъ позиции въ завоя на р. Черна и южно отъ Добре поле, бѣха отбити съ огъня. Въ завоя на Черна успѣшна за насъ патрулна дѣйностъ.

Добруджа фронтъ. 18.X. Слаба артилерийска дѣйностъ при Тулча. Една наша разузнавателна група източно отъ Исака се завърна съ плѣнници.

19.X. Слаба огнена дѣйностъ при Тулча. Източень воененъ театръ. 18.X. Прѣгледъ на вѣстата на о-въ Озель плѣчка даде до сега свѣдѣнитъ резултати: 10,000 плѣнници въ три руски дивизии, 50 оръдия, много пушки и др. военни материали.

19.X. Подчиненитъ на генералъ-лейтенантъ фонъ Есторфъ части прѣминаха на лодки прѣвъ блатата на западния брѣгъ на о-въ Моонъ; съ бързо напредване тѣ разбиха намиращитъ се тамъ руски, които оказаха силно съпротивѣние и до обѣдъ острова бѣше изчистенъ отъ рускитъ и частъ отъ нашитъ части. Въ тоя успѣхъ не малко помогнаха обсаднитъ отдѣления на флотата отъ сѣверната и южната частъ на острова. Два руски пѣхотински полка съ 5,000 войника бѣха взети въ плѣнъ. Плѣщата е значителна. На островитъ Озель и Моонъ сж пѣнени цѣловѣтъ на една дивизия и три бригади. Нашитъ морски сили водиха многократни сражения въ водитъ Моонъ съ неприятелски параходи. Руския маневъ параходъ Слонъ, 13,500 тона, бѣде запаленъ съ обстрѣляване и слѣдъ това потъна между Моонъ и сѣдѣния островъ Шилъ.

дау. При воденето на сраженията вземаха участие и кашити аероплани и хидроплани, които ни даваха добри сведения за неприятелските сили, движението, разположението им и пр.

Д-р. Ив. Понаков.

Кюстенджанското пристанище.

X

Облададена изкуствено, Кюстенджа ще може да поддържа своя живот на големо търговско пристанище само с редка изкуствена насърчения, свързани с значителни жертви за държавата и правени въпреки на естествените ромънски пристанища.

Всичките тарифи за пренос по железния път в Ромъния са съставени въз основа на принципа за обратната пропорционалност на стойността по отношение на разстоянието, т. е. таксата на километър е толкова по-малка, колкото разстоянието е по-голямо. Това значително идва въ полза на Кюстенджанското пристанище, което е по-отдалечено от вътрешността на Ромъния, отколкото Галац и Браила. Следната таблица за тарифите на преноса с голяма бързина показва ясно, как тези тарифи са се променили благоприятно за Кюстенджа:

Такси за пренос с голяма бързина по ромънските държавни железници

Разстояние в километри	Такса в 1879 г.	Такса в 1913 г.
8	70	61
50	280	215
100	530	399
200	1030	525
300	1530	630
400	2030	840
500	2530	1050

Въ всички духа са и таксите за малка бързина, както и за цели вагони с стока.

Овнз този нормален тариф, който вече съдържа едно значително прѣдпочитане за Кюстенджанското пристанище, има други още по-благоприятни специални тарифи. Така от 1 декември до 15 март, когато се прѣдполага, че Дунав може да бъде недостъпен за прѣвоз, въ сила е особия сезонен тариф съ много големи намаления за всички зърнени храни и техни производения, отправени от което и да било ромънско дунавско пристанище за Кюстенджа. Съществуват също така намаления за пътуване до Кюстенджа прѣз лѣтния сезон, а въ изпозване на железопътните линии въ Кюстенджанското пристанище е опредѣлена една сравнително малка такса от 1 л. на вагон, докато въ Браила и Галац тази такса е била от 15 л. за вагон.

Едно много по-категорично прѣдпочитане на Кюстенджанското пристанище е установено съ един договор за прѣнос на стоки, сключен между управлението на ромънската морска служба (S. M. R.) и английската ерматорска къща Johnston. Тази къща се задължава да доставя известни тонажи стоки на търговските параходи принадлежащи на S. M. R. (това е названието на специалната дирекция при министерството на обществените згради въ Ромъния, които управлява държавните морски параходи), при завръщането им от Ротердам за Ромъния. Въ замяна, за нейните параходи, които мѣстят ромънските пристанища съ уговорени специални тарифи за прѣнос на стоки от английските пристанища до различните вътрѣшни градове на Ромъния. Тѣ като тѣзи тарифи не правят никаква разлика, дали стоките са разтоварени въ Кюстенджа, Галац или Браила, и понеже разтоварените въ Кюстенджа стоки могат да пристиг-

нат до мѣсто назначението си малко по-бърже, при все че по железния път имат да прѣминават едно по-големо разстояние, то естествено е, че стоките не се отпращат прѣз Кюстенджа, щом като стойността на прѣвоза от пристанището до мѣстоназначението си остава все същото, независимо от по-големото разстояние прѣминато по железния път. Следната таблица за прѣноса на един вагон съ жѣлѣзо от Англия до нѣкои ромънски вътрѣшни градове ще ни поясни, какво прѣдпочитане осигурява този тариф за Кюстенджа. Стойността е въ лей. Последната графа е получена като е спаднато навлото от Англия до ромънските пристанища и което е еднакво, безразлично до кое пристанище.

От Англия до	Стойност по тарифа Johnston	Нормален тариф по жѣл. път	От Кюстенджа	От Галац	По тарифа Johnston остава за жѣлѣзния път
Доракхай	389	519	341		79
Иш	431	451	243		121
Васлуй	472	390	186		162

От тѣзи нѣколко цифри е видно, че при нормален тариф, стоките и за трит града биха прѣминали обязательно прѣз Галац, а при този специален тариф тѣ ще си послужат съ Кюстенджа, патя прѣз което им струва сега еднакво евтино.

Тѣ наречените комбинирани тарифи за прѣноса на стоки по ромън. държ. железници и по параходите на S. M. R., които параходи, както ще видим, имат за начало пристанище Кюстенджа, също създават едно значително прѣдимство за тази последната, съ това че прѣдизвикат големи улеснения за прѣтоварването, както и съществени намаления на стойността на прѣвоза. Такива комбинирани тарифи има за всички стоки от ромънските железопътни станции, прѣз Кюстенджа, направо за Цариград и за различните пристанища на Егейско и Сръбизенно море: Митилини, Смирна, Александрия, Яфа, Кавала, Солун, Хиос и др. Специални комбинирани тарифи има за тревите на дърва прѣз Кюстенджа, за брашна, консерви и пр. А че тѣзи комбинирани тарифи са от естество да насърчат трафика прѣз Кюстенджа, посочват цифрите за 1912/1913 год. когато съ комбинирани тарифи е изнесено прѣз това пристанище 63.874 тона, прѣз Браила 385 и прѣз Галац само 3 тона, а е внесено прѣз Кюстенджа 9072, прѣз Браила 356, и 1234 тона прѣз Галац. Но самите цифри показват едновременно, че износа прѣз Кюстенджа без тѣзи изключителни тарифи, е много проблематичен.

Най-важната обаче от всички мѣрки, които създават на Кюстенджа едно привилегировано положение, е основането на морската ромънска служба — S. M. R., като държавна собственост и оръдие на държавната политика. Създаването на държавна търговска флота е рѣшено съ закон от декември 1887 година, когато сѣдалището на управлението е трѣвало да бъде въ Галац, а цѣлата на тази флота трѣвало да бъде развита на дунавските и морски пристанища. Фактически обаче, тя се основава слѣд 1895 год., когато се откриват съ два парахода линиите Браила—Кюстенджа—Цариград и Кюстенджа—Цариград. Законът от 3 май 1896 създава от параходната служба отделна дирекция при управлението на държавните железници и разрѣшава кредит от 10.000.000 лева за покупка на параходи. Тогава е основана търговската линия Браила—Ротердам и се засилва съ патици параходи линията Кюстенджа—Цариград. Въ 1906 г. S. M. R. става независима от управлението на държ. железници и самата година се основава линията Кюстенджа—Александрия. (Слѣдъ).

Добруджанци! Вашата лѣпта е притурен камък към сградата на цѣлокупна България.

Изъ чуждия и нашия печатъ.

Новоосвободените земи въ грѣцко-българския черковен въпросъ.

Въ новата българска история личатъ два бѣлжити момента на всенародно българско единение: единият е борбата за извоюване на национална черква, другият е върховния напоръ на българското племе въ сегашната голяма война за постигане на държавно политическо обединение.

Току-що излязлата нова книга на проф. Ивановъ („Св. Ив. Рилски и неговият манастиръ“) обръща между друго внимание на един факт (стр. 109, който твърди ясно говори за единството между Добруджа, Стара-България, Моравско и Македония въ етнографско отношение. Думата е за доброволните парични помощи, които българският народъ, когато още прѣмаше своя държава и черква, събирал за поддръжка на своите народни прѣдставители въ борбата имъ съ грѣцкото духовенство. Тогава по-големите български общини, освѣтъ че издържавали на свои сръдства речените свои прѣдставители въ Цариградъ, но сръхъ това нѣкои общини внасяли своите лѣпта и за основане на обща каса, която да служи за всенародния пужди.

Нѣма да привеждаме имената на централните български общини, замѣсени въ всенародното дѣло, а ще пометемъ само ония отъ периферията на българското отечество. Такива са били напр. Тулчанската българска община, която изпратила за общия новогъ значителната за времето си помощ—100 турски лири, и Силистренската, която дала 80 т. лири. Наваският владика Партени изпратилъ 100 т. лири, Пиротската българска община—25 т. лири, Велешката община—40 т. лири, Битолската община—28 т. лири, Прилбистата—20 т. лири, Кукушката и Джумайската—по 10 т. лири. Сърбѣлните македониобългарски общини се отзовавали също така: Кюстендил съ 20 т. лири, Дупница съ 10 т. лири, а Рилският манастиръ съ 110 т. лири и пр.

Явно е, слѣдователно, че синовете на българското отечество, прѣди още да се задръжатъ политически и държавно, бѣха си подали рѣка за помощ, още прѣди половина вѣкъ, отъ Тулча до Морав, до Битоля и Кукуш! Власитъ тогава не знаеха що е Добруджа, стрѣбятъ се занимаваха съ убиване на своите князе по Топчи-дере, а грѣцкитъ владци събличаха българо-гласното си паство. (Б. Миръ).

Мнението на единъ ромънинъ за Ромъния.

Въ статията си „Балканскитъ войни“, писана въ 1913 год. ромънинътъ Петре Мирческу пише между другото слѣдното за ролята на Ромъния въ войната отъ 1913 год.

„Стрѣмежа на Ромъния къмъ завладяването на Добруджа не можеше да се обосновава съ прѣтвѣста на поробени брати, тѣ като въ цѣлия катрилатеръ, който искаше, има само 7,500 ромъни на едно население отъ 300,000 души.

Та нито можеше да каже, че иска да занесе тамъ свобода, тѣ като българските граждани иматъ десетъ лѣти по-вече свобода отъ ромънските.

Въ България съществувал общо, равно, прѣкъ и та й нѣ го гласоподаване въ България нѣма боери и човоки, тамъ нѣма неграмотни въ такава пропорция въ каквато ги има у насъ. И тѣ Ромъния трѣбвало да си намѣри другъ единъ мотивъ за да оправдае войната си съ България. Ромъния измисли мотива, че границата на въ Добруджа не е добръ защитена, тѣ че трѣбвало да бъде измѣнена.

И сега нашите политици се хвалятъ, че са могли да онецастлавятъ единъ народъ, като са му взели земята и свободата.

Ромънскиятъ народъ, обаче нѣма защо да бъде гордъ отъ прѣстѣпния фактъ на господаритъ си; той

Нръстѣ Мирски

ИЗЪ МИНАЛОТО НА ДОБРУДЖА

(Исторически бѣлжити).

— Продължение —

Вѣлжити за и около Добруджа.

Откато, слѣдъ 28-годишна борба, България е била съвършено покорена отъ Византийската империя и откато тя е прѣстоляла подъ нейно владѣние цѣли 168 години (1018—1186), ето а възстановена пакъ съ своята златна люлка, Добруджа, благодарение най-вече на братята Тодоръ (нареченъ Петръ при възцаряването му) и Асѣнъ неправилно наричанъ отъ нѣкои Асѣнъ, което напомня Хасанъ) Тия брати, не е никакъ вѣротно да са били власи. При тѣхъ почти всички български земи почватъ веднага да се владѣятъ отъ български царе. Прѣди да се създаде туй наше второ царство, което бѣ могло да се нарича и трето, защото държало е Придунавска България и второ Българско-донската (Охридската) на държава, мѣстали се руските тогавашни управници да завладѣятъ поне сѣверо-източната частъ на земитъ ни, главно за златната за тѣхъ люлка — Цариградъ, както днешни руски държавни власи се стремитъ да завладѣятъ тоа бѣлжитъ градъ, главно за протоцитъ (Восфора и Дарданелитъ), безъ които голяма частъ отъ Русия стои като домъ съ затворена порта.

Единъ руски търговецъ билъ убитъ въ 1043 въ свада съ византийски търговци, по всѣка вѣроятност, отъ грѣцка народност. Като неполучилъ удовлетворение за тая обида, Киевскиятъ великъ князь Ярославъ I, синъ на Владимира (штрви руски владѣтел—християнинъ, когото църквата причислила къмъ светците и нарекла Равноапостолски) праща къмъ Цариградъ, прѣзъ оная година (1043), голяма флота подъ началството на стария си синъ Владимира Ярославичъ. Новгородски и войводата Вишата. Бури прѣснала руските кораби. Владимиръ Ярославовъ изтрѣбилъ пратената за негово прѣзлѣждане византийска флота и се отързалъ, но Вишата билъ обграденъ и плѣненъ при гр. Варна съ около 6000 руси излѣзли на брѣга. Тукъ били разбити тоя адмиралъ Вишата. Повечето отъ хората му легнали на мѣстото; въ Цариградъ закарали тогавъ оковани около 800 плѣнници руси и самия Вишата; Константинъ Мономахъ, императоръ, заповѣдалъ да ги ослѣпятъ и въ 1046 тѣ се върнали въ Киевъ, слѣдъ като се помирила империята съ руситъ и се оженилъ единъ ярославовъ синъ за една византийска царевна.

Въ 1048 около 20,000 печенѣги, разбити отъ великия ханъ Тираха, се установяватъ при гр. Силистра и се покрѣстватъ съ свои ханъ Кечена въ р. Дунавъ. Тирахъ минава Дунавъ по лѣва съ 80,000 войска противъ Кечена, но Тираховата войска напада чума, а Тирахъ се принудилъ да се прѣдаде съ войската си; взети били оржията на Тираховитъ войници. И тѣ

печенѣги също се установили въ нашето отечество. Придунавскитъ ни земи отъ 1048 до 1054 били театръ на най-люта борба съ печенѣгитъ. Въ 1065 год. минали за прѣвъ пътъ Дунава куманитъ, които наричали себе си агъзи или узи, (пеловци, именно около 60,000 души. Въ 1078 наши еднородни възстанали противъ византицитъ, но били разбити. Слѣдъ осемъ години наши прѣводители отъ гр. Силистра и околноститъ му — единъ отъ тѣхъ се казвалъ Всеславъ — се съединили съ куманитъ, именитъ взели Силистра и цѣлата Дунавска област, която въ продължение на пѣколко години само номинално принадлежала на Византия. Въ 1087 Целгу, ханъ на печенѣгитъ, и той съ 80,000 души, между които и голямо число власи (ни имаме нигде да Номани) минаватъ Дунава и опустошаватъ Тракия. Целгу билъ убитъ, а войската му се съединява съ печенѣгитъ отъ Силистра и разбиватъ наедно Алексия, византийски автократоръ. Ромънскиятъ историкъ, чието име, както казахме по-горѣ, още не е извѣстно, пише за „голямо число ромъни“ но не навежда източника на това си твърдение. Въ 1094 куманитъ минаватъ пакъ Дунава. На ромънитъ не се спрѣмъ по-нататкъ. Тукъ само подчертаваме, че ромъни (аласи) са живѣли разпрѣснати по цѣля Балкански полуостровъ, между насъ, българитъ, албанцитъ, грѣцитъ и стрѣбитъ, значи че е имало въ него не много власи. За власитъ на Полуострова К. Иречекъ пише, че тѣ се помещавали

първа да бъде по-малкото вследствие нещастията на българския народ. Земята напоена с потта на нацията селянин не е отатък Дунава, а тук; тя не е в ръцете на българите, а в тия на ромънските чорби и господари. Правата от които ние имаме нужда ромънският народ не е отнегн от други, а от собствените на господари.

Учредителното събрание в Русия.

Ротердам. Според в. „Ню Ротердамше Курант“. Дейни телеграфът съобщава от Петроград, че изборът за Учредителното събрание са определени на 25 ноември, а събраниято ще бъде открито на 25 декември т. г.

Из чужбина

(Съобщения на В. Т. А.)

Положението на Ромъния. Париж. Ромънският министър Таке Ионеску представил пред един комитет на в. „L'Union“, критическото положение на Ромъния, която се бие на страната на защитниците на свободата и законите. Германците желаят да сключат сепаративен мир с Ромъния. Тя развие за това оживена пропаганда; лъжат се обаче, ако вярват, че Ромъния ще сключи сепаративен мир. Ние не сме способни за такава измяна. Съюзниците ни могат да имат доверие в нас, както и ние им вярваме.

Поздрав на изпълнителния комитет до Армията. Петроград. Изпълнителният комитет на съвета отпрати един поздрав до войниците и офицерите от армията и морината, като ги бани да оказват съпротива на новия удар, с който неприятелият застрашава Русия.

Паника в Петроград. Стокхолм. Завземането на Озеля предизвика в Петроград паника и ускори изпрезвдането на града. Колоната е била пусната на свобода и избран за член на изпълнителния комитет на съвета, който комитет сега се състои от 13 болшевици, 6 социалистически-революционери и 3 меншевици. Ленин и Зиновиев са кандидати за членове на учредителното събрание.

Хроника

Ново Високопроевищенство Доростоло и Червеновският митрополит е отговорил на писмото на централния Добруджански народен съвет, с което го моли да изпрати свещеници в освободена Добруджа да я осветят и да осветят новопостроените черкви, с следното писмо:

„Основният председателю,

Въ отговор на писмото под № 11, имаме чест да Ви съобщим, че не отхвърляме сие оставили оперирант в освободена северна Добруджа не снабдени с свещеници поне, а по пълване на свободни такива, защото всичкият ни почти еворийски свещеници са дадени а служба при действащата армия, поради което и влата симпатрическа духовна околия се збескува за сег само от метъ свещеници, а тутраканската — сам от един.

Днесъ ковитно започнахме с Синод да ни даде, ако има, на разположение свободни свещеници от другитъ епархии.

Под. Доростолски и Червеновски митрополитъ Василий.

за пръв път към 16, в местността между Кастория и Преспа, в Македония. Въ Добруджа власи се помещават в 1095 и 1164, но колко ще са били те?

Състоянието на Византийската империя в края на 12-и век не е била задоволителна. Въ предизвикателна област се разпоредил тогавашният хански хумани. Унгарско-Византийският войн подбудил българите към нове възстание през 1186, именно към онова, което е било образувано от поменатите ни вече братя Петър и Асена. За титоложици Фр. К. Шлозер и много други историци пишат, че били власи. Д. Онулуз ги нарича власи от латините (vlati din Balcan). Според тях, ромънците вятат второто им царство, поне при царя на Калоян, а именно, Иваница, Иониса, Иониса, Иваница. — Въ Ароромънската империя, ко съ тия думи много хора разбират, че ние им отидат Дунава; следъ въ царството ни, което е било управлявано от гр. рпоро.

За Петра и Асена I четъ въ Визант. историци на Д-ръ Хр. Т. Стамболски, нап. на споредъ Лебеа, въ 1914 на стр. 140, че ги продължатъ отъ рода на старитъ български царъ а въ чехски Словникъ Науничий (т. I, стр. 3) стои за Асена, приеника на царя (krala) Иваница, че били отъ вятирски родъ на Балкан, и че няматъ прадъда го избрани за свой царьблагославяйки, че той проважемо отъ царска кръвъ (kralovskata, че онъ е крвс царска лехавя). Въ чехки Словникъ,

Благодарност. Бабадашкото Църковно-училищно настоятелство счита за свой приятен дълг да искаже благодарността си на госпожицата Добрева, Тодорова, Димитрова и Арнаудова, на учителитъ-войници Панайотовъ, Чолаковъ, Чаушевъ и Поповъ; на любители-войници Писковъ, Ямеповъ, Маджаровъ, Златевъ и Господиновъ, които взеха участие въ дадената на 14 т.м. литературно-музикална вечеръ за въ полза на училищния фондъ.

Дължи да благодари и на всички лица и учреждения, които съ съдействието си допринесоха твърд много за успешното даване на вечеринката.

Настоятелството благодари и на г. г. офицери, на бабадашкитъ граждани и граждани, които винаги масово са се стичали на урежданитъ въ полза на училищния фондъ забави.

Чистият приход отъ вечеринката на сума 625 лева постъпи въ касата на училищното настоятелство.

Отъ църковното училищно настоятелство.

Землетресение. Съобщение на централната метеорологическа станция. — На 18 октомври въ 8 часа и 18 минути вечерта, софийският сейсмографъ е записал началото на локално землетресение, на около 25 километра отъ София. Следъ първия трясък последваха няколко други, отъ които втория въ 3 часа и 58 мин. е билъ най-силенъ. Трясътъ-тамъ съ се срутили нѣкои корнизъ и комини. Жертви не е имало. Въ западна България землетресението е усѣтено по-слабо и безъ повреди. Безоснователни са слухове, че централната метеорологическа станция е предсказвала моменти на бждещи трусове. Науката не разполага съ ерѣдства за предсказвания на землетресения. Отъ добития опитъ, съ голяма основателностъ може да се предположи, че редъ години трѣбва да минатъ, за да може да се очаква подобенъ силенъ трясък. Слабитъ безвредни трусове могатъ да продължатъ съ месеци доръ.

Училища въ северна Добруджа. Освѣтъ съобщения въ брой 41 на вѣстника ни, назначени са учители и въ следнитъ села и градове.

Бабадашка околия: Ени сала и Вистерна. Тулча-ска околия: Саръ-насуфъ и Хаджиголъ. Мачинска околия: Туркоя, Хасанларъ и Айорманъ. Исакиненска околия: Телица, Николице, Ортакьой, Ханчарка, Циганка, Балабанча и Мейданькой. Кожеланска околия: Касъмча, Баилъ-дере, Топологъ и Кирешлиъ. Кюстенджанска околия: Текир-голъ. Меджидийска околия: Кожаръ, Мурфатларъ и Докузоль. Магалска околия: Копукчий, Караачи-кула, Геренкиъ, Гюенлий и Каваларъ. Островска околия: Гьолъ-чунаръ, Ениджа и Настраниъ.

До сего са назначени 185 учители и учители въ 99 открити училища. Предстои е откритването училища въ много още села, понеже въ училищата инспекция са постъпили много заявления, съ които населението иска откритването на училища, вждѣто нѣма такива.

Изпращане пари на отвлѣченитъ въ Ромъния. Пари за отвлѣченитъ въ Ромъния могатъ да се изпращатъ чрезъ пощенскитъ станции въ Царството и по-воосвободенитъ земи, съ пощенски записъ, адресирани до Българския Червенъ кръстъ въ София, като въ отдѣлни писма до Червения кръстъ трѣбва обязательно да се съобщава: № на пощенския записъ, съ който е изпратена сумата, височината сумъ и точния адресъ на отвлѣченитъ, отъ гдѣ е роденъ и вждѣ е интерниранъ.

Българскиятъ Червенъ кръстъ коема грижеата за прѣвода на сумитъ.

Да се нѣа прѣдъ вждѣ, че отвлѣченитъ ще получатъ 50% отъ изпратената сумъ, тъй като такъвъ е курсъ на паритъ пари въ Швейцария, чрезъ вждѣто ставатъ прѣводитъ. Пощенскитъ станции при-матъ на сѣга блъ-

гарски пари. Народния съветъ прави постъпки да бждатъ приемани въ Добруджа и новитъ ромънски банкноти, тъй като тѣ са единственото платежно срдѣство тукъ.

ИЗЪ МИНАЛОТО НА ТУЛЧА.

Отъ документи, намирани въ вждѣта на единъ старъ българинъ, черпимъ свѣдения, че още въ 1875 година въ Тулча е било основано „Българско търговско дружество“ съ капиталъ 30,000 турски лари, разпрѣдѣленъ на 2,000 акции. Отъ дружественитъ протоколи се открива, че то е брало 200 основателни членове. Цѣлтъ на дружеството е била да върши търговия съ чуждострани и мѣстни стоки и банкерства. Още въ първата година то е дало 25 % печалба. Дружеството е имало (седалище въ Тулча и клоъ въ Варна. Неговата финансова сила говори за силноостъта на българския елементъ въ тоя край. Др. Пачевъ.

Народо-спомогателенъ фондъ „Добруджа“

Получиха се следнитъ подписки отъ селата: Стръ-насуфъ, Нара-ибилъ, Бей-будманъ и Мори-голъ (Тулчанско)

Пена Фокова 100 лв.; Алибекъ Жемешъ 500 лв.; Гина П. Ферзива 150 лв.; Василъ Филчевъ 50 лв.; Единъ турчинъ по негово молане анонименъ 500 лв.; Георги Паскаленъ 100 лв.; Петъръ Добровъ и Ивана Г. Каранчика по 10 лв.; Жека Д. Паскаленъ 20 лв.; Николай Г. Димитрова 18 лв.; Муса Демиръ Али 20 лв.; Амедие Джемалъ 4 лв.; Дянисламъ Бурбанъ, Султай Мерда, Бахали Ходжа, Риза Киямилъ, Зейнали Бекиръ по 3 лв.; Озбекъ Джагуши, Сулиманъ Абдула, Ахметъ Хусевинъ, Г-жа Сабешъ Абдула, Ибраимъ Баббекъ, Абдула Меметъ Али, Г-жа Себила Кутай Али, Мемли Аметъ Мустафа, Омеръ Лутфи Ходжа, Мустафа Али, Енанъ Али по 2 лв.; Андрей Якубъ, Г-жа Урлика Сентаръ, Г-жа Мемли Хава, Халветъ Херсъ Алай, Боралъ Есенъ Гази, Джумакъ Ибраимъ, Хаджи Алай Сулиманъ Гази Бекмуръа, Бахадиръ Гази, Г-жа Садетъ Веншиъ по 1 лв.; Асанъ Мехметъ Али 5 лв.; Мамкутъ Муталиъ 250 лв.; Динисламъ Гафаръ 10 лв.; Байрешъ Кердакъ 5 лв.; Адилъ Байрешъ 10 лв.; Муратъ Джулай 20 лв.; Екатерина Недеа 100 лв.; Салимъ Атанасовъ 20 лв.; Селимъ Османовъ 5 лв.; Мойсей Карповъ 5 лв.; Дарка Тодорова 20 лв.; Дионисие Апостоловъ 5 лв.; Дарка Иосифова 40 лв.; Иванъ Т. Савовъ, Чолокай Османъ, Павелъ Николовъ, Атанасъ Черномореца, Георги Филиповъ по 5 лв.; Вурали Меметъ 50 лв.; Али Меметъ 25 лв.; Игоръ Захаръа 10 лв.; Петро Никитовъ, Иванъ Ифтимовъ, Тодоръ Московъ по 5 лв.; Федоръ Жаренко, Михаилъ Кузаровски по 5 лв.; Игоръ Николовъ, Георги Парфенти по 2 лв.; Алексъ Миронъ 5 лв.; Лазаръ Василевъ 2 лв.; Михалаки Пърту 1 лв.; Али Базракъа 10 лв.; Василъ Лукианъ 150 лв.; Харалампъ Мойсей, Андрей Михаловъ по 1 лв.; Ифремъ Лукианъ 10 лв.; Михаилъ Николовъ, Мария Ларионова по 4 лв.; Мария Кондрова, Екатерина Тимошева по 1 лв.; Пешо Димитровъ 5 лв.; Теодоръ Вобърнакъ, Иванъ Паладе по 2 лв.; Иванъ Янковъ, Афени Иванъ по 150 лв.; Кара Калабазъ 4 лв.; Марина К. Вачу 1 лв.; Еманъ Мамбетъ 5 лв.; Милианъ Тинку 1 лв.; Мария В. Инку 5 лв.; Ивана Ц. Илиева 1 лв.; Шабанъ Баръ 150 лв.; Кисали Османъ 2 лв.; Еманъ Хамза, Фросива С. Паладе, Ана Паладе по 1 лв.; Николай Бозловъ 150 лв.; Изетъ Ходжа 5 лв.; Георги Войтанъ 1 лв.; Георги Станетъ 150 лв.; Мария Вонтанъ, Мария Р. Времудецъ, Николай Геранъ по 1 лв.; Елена И. Илиева 50 стот. Иванъ Невтели 5 лв.; Девлетъ Али Илбъ 10 лв.; Али Али Абдураманъ 20 лв.; Митъ И. Колевъ 50 лв.

Всичко лв. . . 2.100.—

Отъ брой 50 лв. . . 73.997.10

(Подпискитъ следватъ).

Всичко лв. . . 75.497.10

въ статията пкъ Вилхарска (Булхареко, България) стои, че братята Петъръ и Асѣнъ били власи (власи, ромъни). Тукъ трѣбва да наведемъ и сѣдния цитатъ отъ К. Иречекъ: „Въ края на XII векъ името въ власи погрѣшно било дадено на низийскитъ славяни“. Значи тогавъ нашитъ прадѣди били наричани не словѣни или българъ, а може бе и власи (Интересенъ е и сѣдния цитатъ отъ Словникъ Науничий, все отъ стр. 344: „Асѣнъ Иванъ Велики, блъг. вждѣтелъ отъ 715 до 722, гърцятъ го наричали Хасанъ, Асанъ. Императоръ Левъ III го поканилъ на съ помощъ срдѣу арабски вждѣтелъ Сафилъ. Асѣнъ приелъ поканата, свикалъ 15,000 души войска и побѣдили вждѣтелитъ 90,000 араби въ Армения и Мидия. Като се върнали, разбира се въ Цариградъ, императоръ Левъ III и наипитъ държавенъ глава Асѣнъ били посрѣнати тържествено. Както по-прѣди Левъ билъ обѣщанъ, дадена била на Асѣна царска титла (kralusky titin) и корона и той билъ нареченъ при това Велики. Четемъ и въ Дѣяния... отъ Валеславъ Кржижекъ, Прага, 1872: 715—722 Асѣнъ Иванъ Велики, прѣвъ блъг. кралъ). За Петра и Асѣна, както и за малкия имъ братъ Иваница (Калоянъ), че са блъгаро-словѣни отъ Балканитъ, а не власи, заключаване отъ туй, че е казано за тѣхъ отъ други стари писатели. Ползуваме се отъ даннитъ събрани въ статията на Д-ра Д. Милетичъ и Д. Д. Агура, подъ названіе Българитъ отъ едно научно изтуване въ Ромъния, и Дакоромънитъ и тѣхната славянска писменостъ,

напечатани на стр. 161—390 въ Сборникъ за народни умотворения, наука и книжнина, книга IX, София 1893. Ромънската народност изпква на политическия хоризонтъ едва въ 14-и векъ съ двѣтъ князства (ромънски voevodate, или dominate, или eparchie; споредъ бапатъ, бапатства са voevodat, voevodstvata и eparchie) Мунтения (Влахия, Влашко, Цара Ромънска) и Молдава (Молдава, Богданія, Богданско) Молдова е наречена Богданія по името на Богданъ I (1349—1365). Тия двѣ ромънски (влагомолдопански) държави се прѣдставятъ външно и вътрѣшно съ словѣнски (по-правилно блъгарословѣнски) характеръ, който запазватъ прѣвъ дѣя стодѣтия (стр. 212 на Сборника).

„Норади туй второстепененъ въпросъ е за насъ, даемъ съ блъгъ Петъръ и Асѣнъ по народностъ. Фактъ, че тѣ авали ромънския езикъ само едно доказва: че тѣ са живѣли въ „Влахия“, но колко вѣрно не може се каза положително. (Слѣдва)

Добруджанци! Незабравяйте, че бждѣщето на родината ни зависи отъ нашата мощна силноостъ.

Пазете се отъ агентитъ на нашитъ врагове. Вждѣте осторожни и недоверчиви къмъ любезнителнитъ.

(Списък № 51.)

М а р т и р о л о г ъ

за българите — добруджански граждани, които رہائی کے ساتھ заложници и دہرائے затھروئے ہئے
ساخا، ساتھری ۽ اترکری پلانیکیہکی لاهری پر اسپاالہئے ماچتہلکی رةجیہ.

Продължава от брой 50.

с. Вътреш. (списък.)

- 59 Иванъ В. Петковъ 27 г.
- 60 Пени Вълчевъ 63 г.
- 61 Еню Николовъ 30 г.
- 62 Гецо Недковъ 48 г.
- 63 Иванъ М. Атанасовъ 50 г.
- 64 Иванъ Г. Тодоровъ 25 г.
- 65 Маринъ Станевъ 26 г.
- 66 Димитъръ И. Катевъ 45 г.
- 67 Атанасъ Тодоровъ 60 г.
- 68 Тодоръ К. Опревъ 26 г.
- 69 Никола К. Гечковъ 36 г.
- 70 Иванъ Ат. Узуневъ 41 г.
- 71 Добри Ив. Цоневъ 42 г.
- 72 Маринъ Цоневъ 60 г.
- 73 Райчо Русевъ 41 г.
- 74 Стоянъ Петковъ 33 г.
- 75 Конди Пеневъ 59 г.
- 76 Янко Добревъ 54 г.
- 77 Петъръ Митановъ 35 г.
- 78 Никола Кудиповъ 28 г.
- 79 Иванъ Ю. Балабанъ 27 г.
- 80 Митю Стояновъ 25 г.
- 81 Христо Добревъ 50 г.
- 82 Добри Христовъ 19 г.
- 83 Калунъ Стефановъ 32 г.
- 84 Димо Петровъ 46 г.
- 85 Стоянъ Гичовъ 48 г.
- 86 Тодоръ Д. Славовъ 20 г.
- 87 Василъ Янковъ 56 г.
- 88 Кудинъ Ив. Торневъ 48 г.
- 89 Димо Ив. Цоневъ 43 г.
- 90 Недялко Еневъ 38 г.
- 91 Василъ Митановъ 42 г.
- 92 Райчо П. Къровъ 38 г.
- 93 Иванъ П. Трифоновъ 36 г.
- 94 Пето Ив. Петковъ 19 г.
- 95 Тодоръ Жековъ 28 г.
- 96 Георги Ат. Узуневъ 36 г.
- 97 Недю С. Тодоровъ 20 г.
- 98 Ристо Петковъ 20 г.
- 99 Иорго Мариновъ 65 г.
- 100 Димитъръ Георгиевъ 37 г.
- 101 Еню А. Еневъ 19 г.
- 102 Юрданъ Г. Стефановъ 20 г.
- 103 Димитъръ Минчевъ 61 г.
- 104 Стоянъ Жеко. Тодоровъ 27 г.

с. Късо-Айде (списък.)

- 1 Иванъ Митевъ 20 г.
- 2 Георги Василевъ 39 г.
- 3 Георги Коевъ 23 г.
- 4 Коло Г. Даскаловъ 22 г.
- 5 Желю Прѣдовъ 28 г.
- 6 Георги Николовъ 50 г.
- 7 Димитъръ Николовъ 48 г.
- 8 Мито Тодоровъ 26 г.
- 9 Коло Недевъ 28 г.
- 10 Иванъ Г. Кундуржи 22 г.

с. Кютюклий (списък.)

- 1 Сава Яневъ 34 г.
- 2 Ташко Вълчевъ 35 г.
- 3 Кръсто Кумановъ 25 г.
- 4 Добри Славинъ 53 г.
- 5 Иванъ Добревъ 18 г.
- 6 Илия „ 16 г.
- 7 Калчо Русевъ 40 г.
- 8 Илчо Господиновъ 19 г.
- 9 Миланъ Дамановъ 30 г.

с. Мах. Карачъ (списък.)

- 1 Георги Великовъ 50 г.
- 2 Иванъ Драгомировъ 28 г.
- 3 Стоянъ Веровъ 35 г.

с. Краново (списък.)

- 1 Илия Ив. Марковъ 42 г.

- 2 Георги Илчевъ 43 г.
- 3 Атанасъ Къчевъ 42 г.
- 4 Коло Х. Великовъ 45 г.
- 5 Георги Колевъ 42 г.
- 6 Петъръ Х. Великовъ 45 г.
- 7 Вълчанъ Петковъ 43 г.
- 8 Атанасъ Диантровъ 43 г.
- 9 Тодоръ Петровъ 31 г.

с. Поцина (списък.)

- 1 Свещ. Недялъ Ивановъ 65 г.
- 2 Петъръ Петровъ 40 г.
- 3 Петъръ Василевъ 39 г.
- 4 Димитъръ Н. Вълчаровъ 42 г.
- 5 Геню Н. „ 39 г.
- 6 Тодоръ Н. „ 27 г.
- 7 Иванъ М. Костовъ 37 г.
- 8 Миню Г. Цончевъ 38 г.
- 9 Иванъ Ив. Соколовъ 54 г.
- 10 Борисъ Ив. „ 43 г.
- 11 Драганъ Петровъ 36 г.
- 12 Маринъ Кулевъ 54 г.
- 13 Илия С. Витановъ 47 г.
- 14 Димитъръ В. Дюпаневъ 39 г.
- 15 Гичо П. Пенчевъ 63 г.
- 16 Маринъ Удриновъ 55 г.
- 17 Иванъ К. Ивановъ 62 г.
- 18 Петъръ Г. Илиновъ 74 г.
- 19 Илия Ив. И. Мутафовъ 36 г.
- 20 Недялко Поповъ 37 г.
- 21 Иванъ Ив. Ив. Калчевъ 25 г.
- 22 Петъръ Г. Балканджиевъ 30 г.
- 23 Иванъ Г. Кирчовъ 19 г.
- 24 Петъръ Печовъ 29 г.
- 25 Георги П. Чевдаровъ 34 г.
- 26 Тодоръ М. Миневъ 22 г.
- 27 Димитъръ А. Косажиевъ 58 г.
- 28 Петъръ И. Връзовъ 39 г.
- 29 Атанасъ А. Шиковъ 28 г.
- 30 Иванъ В. Чевдаровъ 29 г.
- 31 Игнатъ И. Равалиевъ 22 г.
- 32 Георги Ив. Дяковъ 45 г.
- 33 Маринъ Г. Ив. Дяковъ 23 г.
- 34 Георги П. Гичовъ 26 г.
- 35 Пенчо Г. Кудчевъ 21 г.
- 36 Тодоръ В. Равалиевъ 31 г.
- 37 Петъръ П. Холеровъ 20 г.
- 38 Димитъръ Д. Инджовъ 44 г.
- 39 Добри Ив. „ 62 г.
- 40 Василъ Мичковъ 63 г.
- 41 Георги К. Петровъ 20 г.
- 42 Димитъръ Ив. Кара-Геновъ 50 г.
- 43 Велико Ив. Терзиевъ 50 г.
- 44 Трифонъ Д. Ив. Терзиевъ 29 г.
- 45 Тодоръ Богдановъ 66 г.
- 46 Иванъ Кръстевъ 76 г.
- 47 Христо Б. Гичовъ 63 г.
- 48 Игнатъ Калиновъ 73 г.
- 49 Калачъ Великовъ 56 г.
- 50 Иванъ П. Саровъ 31 г.
- 51 Кулю Г. Урловъ 72 г.
- 52 Стоянъ К. Бабаиновъ 44 г.
- 53 Петко Г. Киряковъ 34 г.
- 54 Велико Т. Кюшелевъ 30 г.
- 55 Недялко Драгановъ 31 г.
- 56 Василъ Др. Славовъ 48 г.
- 57 Георги Ангеловъ 50 г.
- 58 Пени Р. Катослуевъ 45 г.
- 59 Георги Богдановъ 48 г.
- 60 Василъ П. Димитровъ 29 г.
- 61 Пени Дим. Кулчовъ 21 г.
- 62 Димитъръ Т. Кюшелевъ 42 г.
- 63 Костадинъ Р. Станболовъ 17 г.
- 64 Георги Т. В. Валканжий 21 г.
- 65 Тодоръ В. Игнатовъ 21 г.
- 66 Илия Драгановъ 55 г.
- 67 Иванъ Ив. Цвѣтковъ 23 г.
- 68 Недялко Ионовъ 30 г.

- 79 Никола С. К. Геновъ 49 г.
- 80 Иванъ Г. П. Пенчевъ 29 г.
- 81 Стоянъ Н. Русевъ 21 г.
- 82 Иванъ И. Драгановъ 28 г.
- 83 Христо Ив. Гичевъ 27 г.
- 84 Еню М. Ен. Саровъ 26 г.
- 85 Георги И. Тодоровъ 29 г.
- 86 Атанасъ Г. Напруевъ 43 г.
- 87 Петъръ Ф. Мичковъ 35 г.
- 88 Ангелъ А. Г. Напруевъ 20 г.
- 89 Иванъ Ив. Мечковъ 48 г.
- 90 Дойко В. Мечковъ 44 г.
- 91 Никола В. Мечковъ 42 г.
- 92 Велико Г. Капраловъ 20 г.
- 93 Георги Г. „ 16 г.
- 94 Маринъ Г. „ 27 г.
- 95 Нейко Т. Нейкуцовъ 23 г.
- 96 Иванъ Т. „ 27 г.
- 97 Гено Стодявъ 28 г.
- 98 Димитъръ Р. Обръшниковъ 25 г.
- 99 Георги Г. Кюдрелиевъ 20 г.
- 100 Димитъръ К. Станковъ 20 г.
- 101 Костадинъ И. Удривъ 18 г.
- 102 Драганъ Г. Узуневъ 21 г.
- 103 Димитъръ В. Гидоловъ 31 г.
- 104 Марко Ив. Мечковъ 18 г.
- 105 Тодоръ Ив. Мечковъ 15 г.
- 106 Ганчо Д. Ганчовъ 24 г.
- 107 Иванъ Н. Илоржовъ 19 г.
- 108 Миланъ Т. Киридовъ 19 г.
- 109 Велико Н. Л. Богдановъ 22 г.
- 110 Еню В. Станевъ 22 г.
- 111 Атанасъ Н. Ганчовъ 22 г.
- 112 Игнатъ Ю. Игнатовъ 22 г.
- 113 Костадинъ Д. Ив. Инджовъ 22 г.
- 114 Петъръ П. Гичовъ 22 г.
- 115 Стоянъ Е. С. Фотиновъ 22 г.

с. Вабунжа (списък.)

- 1 Тодоръ А. Чорбаджиевъ 48 г.
- 2 Кръсто Ив. Калчишковъ 55 г.
- 3 Цани Недялчевъ 28 г.
- 4 Георги Петровъ 25 г.
- 5 Станчо Недялковъ 35 г.
- 6 Ангелъ Ст. Грънчаровъ 35 г.
- 7 Недялко Станковъ 40 г.
- 8 Петъръ Ив. Друмовъ 28 г.
- 9 Мито Ст. Калчишковъ 40 г.
- 10 Велико Гардевъ 26 г.
- 11 Ангелъ П. Шекаровъ 21 г.
- 12 Юрданъ Мариновъ 19 г.
- 13 Куни Т. Чадуковъ 49 г.
- 14 Минчо Гавриловъ 55 г.
- 15 Маринъ Минчева 50 г.
- 16 Димитъръ Вълевъ 25 г.
- 17 Иванъ Димитрова 24 г.
- 18 Митю Михалчевъ 47 г.
- 19 Никола Станчевъ 55 г.
- 20 Станчо Николчевъ 28 г.
- 21 Иванъ Коцевъ 44 г.
- 22 Жеко Янковъ 48 г.
- 23 Иванъ Д. Къневъ 31 г.
- 24 Ради Коцевъ 53 г.
- 25 Минко Н. Стефовъ 38 г.
- 26 Юрданъ Пеневъ 18 г.
- 27 Пени Миневъ 48 г.
- 28 Иванъ Ивановъ 33 г.
- 29 Цони Воневъ 38 г.
- 30 Никола Стояновъ 20 г.
- 31 Вобчо Илиевъ 40 г.
- 32 Цани К. Тодоровъ 23 г.
- 33 Юрданъ Костадинковъ 16 г.
- 34 Михаилъ Драгановъ 54 г.
- 35 Ангелъ Ст. Фучаджиевъ 35 г.
- 36 Иорго Колевъ 66 г.
- 37 Атанасъ Илиевъ 44 г.
- 38 Гърдо К. Велберовъ 55 г.
- 39 Стоянъ Дончевъ 27 г.

- 40 Димитъръ М. Юрдановъ 34 г.
- 41 Тодоръ Юрдановъ 30 г.
- 42 Славъ Стояновъ 33 г.
- 43 Славъ Юрдановъ 50 г.
- 44 Стоянъ Пенковъ 20 г.
- 45 Пени В. Пеневъ 44 г.
- 46 Димитъръ Стойковъ 37 г.
- 47 Стоянъ Ивановъ 35 г.
- 48 Дититъръ Вълчановъ 35 г.
- 49 Стоянъ Райчевъ 33 г.
- 50 Иванъ Стояновъ 18 г.
- 51 Стоянъ Вайковъ 50 г.
- 52 Бони В. Боразановъ 38 г.
- 53 Стоянъ Костадинковъ 40 г.
- 54 Аврамъ Николовъ 20 г.
- 55 Иовчо Петровъ 15 г.
- 56 Никола Димовъ 22 г.
- 57 Вобчо Юрдановъ 36 г.
- 58 Никола Христовъ 34 г.
- 59 Иовко Христовъ 30 г.
- 60 Атанасъ Глигоровъ 63 г.
- 61 Дино Добровъ 32 г.
- 62 Гино Дочевъ 35 г.
- 63 Цони Василевъ 25 г.
- 64 Цони Воневъ 56 г.
- 65 Стойчо Ивановъ 24 г.
- 66 Никола „ 18 г.
- 67 Митю Ст. „ 30 г.
- 68 Василъ Къневъ 41 г.
- 69 Иванъ Киряковъ 30 г.
- 70 Павли Стояновъ 30 г.
- 71 Анжелъ Русевъ 16 г.
- 72 Димо Тодоровъ 30 г.
- 73 Стефанъ „ 26 г.
- 74 Цани Малчовъ 31 г.
- 75 Костадинъ Станчевъ 32 г.
- 76 Руси Ивановъ 22 г.
- 77 Никола Хр. Станчевъ 24 г.

с. Пендъклий (списък.)

- 1 Стефанъ Димитровъ 65 г.
- 2 Коло Стефановъ 16 г.
- 3 Митю Ивановъ 20 г.
- 4 Коло Димитровъ 44 г.
- 5 Ради Петровъ 41 г.
- 6 Маринъ Недевъ 19 г.
- 7 Велико Недевъ 16 г.
- 8 Лазаръ Куртовъ 26 г.
- 9 Коста Добревъ 48 г.
- 10 Митю Дуаневъ 31 г.
- 11 Стойко Гановъ 55 г.
- 12 Стоянъ Димитровъ 49 г.
- 13 Георги Савевъ 31 г.
- 14 Вълчо Илиевъ 24 г.
- 15 Коло Николовъ 37 г.
- 16 Ганю Никовъ 31 г.
- 17 Митю Демировъ 32 г.
- 18 Георги Жековъ 26 г.
- 19 Койчо Жековъ 12 г.
- 20 Койчо „ 62 г.
- 21 Георги Мариновъ 12 г.
- 22 Илия Вълчевъ 26 г.
- 23 Митю Атанасовъ 48 г.
- 24 Енчо Атанасовъ 46 г.
- 25 Митю Георгиевъ 17 г.
- 26 Валутъ Пеневъ 40 г.
- 27 Коло Митевъ 31 г.
- 28 Станю „ 26 г.
- 29 Петъръ Харалановъ 20 г.
- 30 Велико Вълчевъ 20 г.
- 31 Георги Христовъ 20 г.
- 32 Ганчо Мариновъ 20 г.
- 33 Вълчо Йурдановъ 29 г.
- 34 Курти Пеневъ 60 г.
- 35 Коло Ганевъ 42 г.
- 36 Георги Мариновъ 26 г.
- 37 Петъръ Ганевъ 44 г.

Слѣдѣ.

Всѣмъ дѣлѣмъ. Упомянуто въ списѣмъ община ۽ частикъ лица, които забѣлѣватъ грѣшакъ ۽ оупомени въ списѣмъ да ги съобщаватъ въ редакціята.